

STUDENTI INRI ROAD SE VRÁTILI Z MISIE V KENI

Desetičlenná skupina studentů INRI road z České a Slovenské republiky se ve dnech 3. – 25. července 2012 zúčastnila misijní cesty ve východoafrické Keni. Hlavním úkolem mladých misionářů bylo kázat evangelium o Boží lásce a pozvat lidi do osobního vztahu s Ježíšem Kristem.

Průběh a výsledky práce

Během veřejné evangelizace v různých částech města Nakuru každý student odpřednášel 18 evangelizačních přednášek (někteří i více) v anglickém jazyce, které byly překládány do sva-

hilštiny. Přednášky probíhaly každý večer pod širým nebem, v sobotu i ráno. Součástí práce mladých lidí byly rovněž návštěvy lidí v jejich domovech, naslouchání, pastorage, studium Bible a modlitby. Někteří misionáři se dostali i do škol a tlumočili Boží slovo dětem a studentům.

Spolupráce s místními věřícími byla velmi dobrá. Veřejná evangelizace byla součástí dlouhodobého misijního plánu, vyučování a opravdové snahy získat spoluobčany pro Ježíše Krista. Svědčí o tom nejenom na africké poměry celkově dobrá příprava a organizace, doprovodný program v podobě přednášek o zdraví a rodině, úsilí pěveckých sborů, zápal pastorů, starších a členů jednotlivých sborů, ale rovněž i obrovská modlitební podpora. Na místě Rhonda SDA Church se každé ráno ve 3 hodiny scházela skupina bratrů a sester k modlitbám. Dobře si uvědomovali, že zde probíhá duchovní zápas o srdce lidí. Společně s modlitbami a posty bratrů a sester z České a Slovenské republiky tak vytvořili nezbytnou duchovní podporu celému misijnímu úsilí.

Veřejná evangelizace vrcholila slavnostním křtem nových věřících. Díky Bohu a spolupráci mnoha lidí z různých zemí světa zde bylo pokřtěno 320 lidí. Jednou z nich byla i členka misijního týmu Pavlína Hölblingová. Další se k podobnému životnímu kroku chystají a jsou vyučováni v místních sborech.

Misijní cesta byla organizována americkou misijní organizací ShareHIM ve spolupráci s českou křesťanskou studentskou organizací INRI road, ASI Europe, církví a dalšími subjekty.

Děkujeme Bohu a všem spolupracovníkům za obrovskou duchovní i materiální podporu, bez níž by se tato misijní cesta neuskutečnila.

P.S. Každá misijní cesta s sebou přináší řadu nových zkušeností, přátelství i překvapení. Některé jsou drsnější,

jiné veselé, další překvapivé. Fotografie z akce najdete na druhé barevné straně tohoto Adventu. Neformální reportáž z cesty se všemi perličkami, studentskou nadsázkou, fakty i poděkováním všem spolupracovníkům je dostupná i s fotkami na stránkách www.inriroad.cz.

Perličky

Evergreenem našeho pobytu v Keni jsou nabídky k sňatku. Většina holek je dostala. Někdy to bylo nevinné, jindy bylo potřeba zakročit rázněji. Nejhezčí byla tato: Pája H. oznamuje, že dostala nabídku

k sňatku. Tak to nás všechny zajímá! ☺ Po Janči, Blance a Alici je již čtvrtá v pořadí. Bílé holky jsou dnes v Africe v kurzu. ☺ Ptáme se, kdo je ten šťastlivec. ALE, je to jen Pájina hra. Tím šťastlivcem je totiž sám Ježíš Kristus! ☺ Pája se rozhodla, že se mu v Keni oddá. Bude mít křest! ☺ Všichni propukneme v hlasitý jásot. Blahopřejeme jí a jsme nesmírně šťastní a těšíme se na to jako malé děti! ☺ „Bože, díky za Páju. Jsem moc rád, že Ti dává své srdce. Požehnej ji nesmírně.“ ☺

Kážeme o křtu. Moc hezká přednáška. Na závěr výzva. Dopředu přicházejí nejdříve děti. (Budou vyučovány, děti zde nekřtí.) Pak několik mladých lidí. A nakonec přijíždí k pódiu na vozíčku zchromlý muž. Jmenuje se Kennedy. Začátkem 90. let byl adventistou. Pak z nějakého důvodu z církve odešel. Stal se alkoholikem. Je závislý. Bydlí hned vedle našeho site. Každou přednášku poslouchal doma. Od samého začátku! ☺ Dnes uslyšel výzvu a nemohl jí odolat. Něco v jeho srdci ho nutilo přijít. A tak přijel. Jsem za něj moc rád. Bůh pracuje v jeho srdci. A takto mi odpověděl na mé otázky o smyslu naší práce. ☺

V Imani se sdílíme s místními strážci. Jeden pochází z Masajů. Sdílí záležitosti rodinného života Masajů. Muž může mít více žen. Klidně pět. Když se muž vyspí se ženou a nejsou sezdaní a ona otěhotní, stane se něco zvláštního. Přijde někdo, kdo si „zabukuje“ (???) její dítě. To mu pak připadne, když se narodí. Holka zdarma, kluk za několik krav. Ptám se, co se stane, když se vezmou. Zda dítě zůstane v rodině. Odpovědi se nedočkám. Kluci jsou ve službě, musí jít. Tak třeba zítra.

Dnes máme přednášku o smrti. V téhle oblasti je satan silný. Miliony lidí věří na posmrtný život, reinkarnaci, peklo, očistec atd. Stává se, že při této přednášce přicházejí problémy... ALE dnes se na Nakuru Rhonda SDA Church snese Boží milost. Jsem svobodný v projevu. Dospělí i děti poslouchají od začátku až do konce v naprostém tichu. S Johnem cítíme, jak nám visí na rtech. Na závěr děláme výzvu. Dospělí i děti přicházejí v naprostém tichu k pódiu. Všichni! Vidím jim do tváří i do očí. Je to zvláštní okamžik. Říkám jim, že dopředu nepřišli kvůli mně nebo Johnovi, ani kvůli obrázkům, ale proto, že je zde přítomen Bůh. On nám dává život. A proto se nemusíme bát smrti. ☺

Ráno jedeme s Honzou a pastorem Njoroge na policejní stanici. Potřebujeme report o přepadení a krádeži. Pastor již vše nahlásil naší sestře policistce. Celá procedura se tím omezí na vyzvednutí reportu během asi 10 minut. Je dobré mít známé na správných místech. ☺ Pak se s ní venku zdravíme. Je to mladá, statná, asi stokilová žena. Uniforma jí opravdu sluší. Říká, že v jejích rukou budeme v bezpečí. Zdá se mi, že se tomu dá věřit. ☺

Opět prší. Všichni se schovávají pod sheltry. Rovněž projektor tam „zasunou“. Bez větších problémů pokračujeme. Poselství o Božím zákonu lásky (Desateru) lidi zaujme. Zákon nedokáže změnit lidské srdce. Ukazuje člověku hřích a vede ho k Ježíši. Ten jediný mu může pomoci. Ježíš mění lidské srdce tím, že v něm přebývá. Je Stvořitelem i dárce lásky. „Kdo nemiluje, nepoznal Boha, protože Bůh je láska. ... My milujeme, protože Bůh napřed miloval nás“ (1J 4,8.19). „Boží láska je vylita do našich srdcí skrze Ducha svatého, který nám byl dán“ (Ř 5,5). Skrze poznání Boha, Ježíšovu moc a dar Ducha, může každý z nás milovat. Bůh je dobrý. Láska je největším darem. ☺

Kdyby přišel do vašeho sboru kázat Abú Hafsal-Mauritání a vyprávěl nadšeně o svém obrácení a o tom, jak se mu Bůh zjevil a povolal ho za misionáře, asi byste mu také hned nežehnali. Tento bývalý poradce Bin Ládina nedávno prožil „obrácení“, tj. zřekl se vazeb na teroristickou síť Al-Káida, odsoudil teroristické útoky na dvojčata v roce 2001 a byl propuštěn na svobodu. Protože se jedná o jednoho z duchovních otců moderní Al-Káidy, jeho obrat vzbuzuje u mnohých obavy a patrně jen čas ukáže jeho skutečné záměry.¹

Kdyby byl Saul z Nazareta, a ne z Tarzu (dnes na jihu Turecka), nejspíš by Ježíš po svém prvním kázání v domovské synagoze skutečně přišel o život.² Tento náboženský fanatik byl pro změnu jedním z duchovních otců židovského „džihádu“ proti křesťanům a byl ochoten na potlačení jejich víry použít všechny prostředky, včetně mučení a vraždění. Obrácení tohoto teroristy na cestě do Damašku a jeho „údajné povolání“ do Božího díla samotným Ježíšem vyvolalo u tehdejších křesťanů z naprosto pochopitelných důvodů rozpaky a pozdvižení.

Dokonce i dnes někteří křesťané považují Pavla a jeho spisy za podvod.³ Když měl být takovým prominentním apoštolem, proč ho Ježíš nevybral mezi dvanáct učedníků hned? (Podle všeho byl jen o čtyři roky mladší než nejmladší Ježíšův učedník Jan.) Proč o něm není vůbec zmínka v evangeliích? Vždyť byl vychován v Jeruzalémě. Jenže místo Ježíše si za svého učitele vybral

věhlasného doktora teologie Gamaliela,⁴ farizea a odborníka na Mojžíšův zákon.

Zbožný, vzdělaný a vlivný intelektuál,⁵ který patřil mezi náboženskou elitu a chudý určitě také nebyl. To vše ho řadilo mezi ty, jejichž srdce podle Ježíšova učení není úrodnou půdou pro evangelium.⁶ A přesto, proti všem předpokladům, i v jeho životě přišel Boží moment. Tak mocně působí Boží království. Na pokyn tichého vnitřního hlasu se Pavel vydává zvěstovat Ježíše mezi pohany proti vůli tehdejší mladičké církve. Jde na své vlastní triko, žije se civilní prací, své představy o misijním tažení v Asii podřizuje silnému puzení Ducha jít raději do Evropy.⁷

Tak se dostal do Filip, hlavního města tehdejší Makedonie, které leželo na důležité obchodní křižovatce.⁸ Jen co se se svým kolegou Silasem ve městě trochu zorientoval, vyšli v sobotu za bránu na břeh řeky – předpokládali, že se tam podle místních zvyků lidé budou modlit. (Ve Filipech nebylo žádné jiné náboženské centrum ani místo ke shromažďování.)

U vody se setkali s vlivnou ženou – obchodnicí, která v té oblasti žila jako cizinka. To dopoledne tam trávil čas s ostatními ženami, nejspíš u řeky praly prádlo. (Malé městečko s přibližně pěti domy na druhé straně řeky se dodnes jmenuje po ní – Lydia.) Slovo dalo slovo a Bůh otevřel srdce Lydie, aby přijala Pavlovo svědectví. Nevíme přesně, co jí Pavel řekl, klíčovým bodem jeho poselství však byla zpráva, že ten, ke komu se

¹ http://zpravy.idnes.cz/bin-ladinuv-poradce-se-zrekl-al-kaidy-a-odsoudil-11-zari-a-je-na-svobode-1im-/zahranicni.aspx?c=A120711_114636_zahranicni_ip1

² Viz článek „Když je ve sboru hlučno“, Advent 2012/1.

³ http://www.justgivemethetruth.com/paul_was_a_deceiver.htm; <http://www.judaismvschristianity.com/paulthe.htm>

⁴ Viz Sk 22,3.

⁵ Viz Fp 3,5,6.

⁶ Viz článek „Není učení jako učení“, Advent 2012/8.

⁷ Viz Sk 16,6–10.

⁸ O působení ve Filipech – viz Sk 16,11–40.

modlí a koho cítí tam nahoře, je Ježíš. Byl poslán od Boha, aby za nás zemřel. Potom vstal z hrobu a žije. Skrze něj s námi Bůh znovu navazuje spojení a touží po hlubším vnitřním vztahu.

Může to znít neuvěřitelně, ale tam a tehdy se Lydia se všemi, kteří k ní měli blízko a bydleli s ní ve stejné domácnosti, dala pokřtít od tohoto potulného a na jiných místech stále obávaného apoštola. Požádala ho, aby byl jejich hostem a nějaký čas u nich doma pobyl. Tak vznikl první sbor ve Filipech a patrně i v Evropě.

Když šel Pavel později s ostatními na jiné místo, které si vyhlédli k modlitbě, byla jim v patách dívka s věšteckou schopností a opakovaně způsobovala rozruch slovy: „Podívejte se na ně, jsou to sluhové nejvyššího Boha a říkají nám, jak najít záchranu.“ Člověk by si řekl, že je to dobrá reklama, ale když to dělala každý den, Pavlovi se to zprotivilo, obrátil se na ni a rezolutně prohlásil: „Ve jménu Ježíše Krista – okamžitě přestaň.“ V tu chvíli dívku záchvat opustil nadobro a ztratila schopnost věštit.

To ovšem pořádně rozzlobilo její „majitele“, ztratili tak zdroj nemalých finančních příjmů. Proti Pavlovi a Silasovi podali trestní oznámení a poštvali proti nim davy. Podle místního práva byli zbičováni a vsazeni do přísné vazby. Ředitel místní věznice dostal úkol držet je zkrátka. Dal je do nejhlubší kobky a nohy jim sevřel kládou. (Mimochodem, archeologové nedávno objevili místo, které odpovídá věznici, ve které se nacházeli Pavel a Silas.)

Pavel a Silas zjevně nemohli usnout, a tak se ještě o půlnoci hlasitě modlili a zpívali písně k Boží chvále – utrpení pro Ježíše totiž považovali za přednost. Jejich počínání neuniklo pozornosti ostatních vězňů, naslouchali jim. Náhle se země zatřásla tak, až se otevřela vězeňská vrata a uvolnily se okovy vězňů. Vězni byli volní a mohli utéci. Zemětřesení probudilo i ředitele, a když viděl svou věznici otevřenou dokořán, chtěl spáchat sebevraždu, jelikož za vězně ručil svým životem.

Pavel na něj zavolal: „Nezabíjej se, vždyť všichni vězňové jsou tady!“⁹

Ředitel k nim do tmavé kobky seběhl se světlem v ruce a padl před nimi na kolena se slovy: „Co mám dělat, abych byl zachráněn?“ Bud' se přece jen obával, že někteří vězňové utekli a že s ním je konec, nebo reagoval na zpěv a modlitby, které se ozývaly nocí z podzemní kobky, a ptal se na věčný život. Pavel se Silasem mu řekli: „Věř v Pána Ježíše, a budeš spasen ty i všichni, kdo jsou v tvém domě.“¹⁰

Celá situace se vyvíjela velmi dynamicky, jako v hollywoodském filmu. O půlnoci zemětřesení, po půlnoci rozhovor s ředitelem a jeho nejbližšími, krátce nato on i celá jeho domácnost přijímají Krista a jdou k vodě, aby se nechali pokřtít, a ještě před rozedněním pořádají doma hostinu, aby oslavili, že do jejich života vstoupil Kristus! Takhle ve Filipech vznikl druhý sbor.

V sekulárním městě (bez kostelů a synagog) trávil Pavel všeho všudy jen jeden měsíc, ale zůstala po něm dvě živá společenství víry – v domě Lydie a v domě žaláříka.

Ačkoliv měl Pavel ambice svědčit samotnému císaři (což se mu nakonec vyplnilo), misií v Evropě nezačal přednáškami ve velkých sálech, ale doma u lidí, se kterými navázal osobní vztah. Jeho misi v Evropě vůbec charakterizovaly domácí církve.¹¹ Nedožíváme se, že by kdy stavěli modlitebnu, ale scházeli se doma, kde měl jeden ke druhému blízko a kde tak prožívali i Boží blízkost.

Pavlův příběh je plný adrenalinu. Názorně ukazuje, jak Bůh někdy pro uskutečnění svého radikálního misijního záměru používá radikálního člověka. Ježíš neposlal evangelium do Evropy prostřednictvím bývalého Saula z Tarzu náhodou. Saul se totiž ve svém životě na vlastní kůži mohl přesvědčit, jak náboženství dokáže lidi zaslepit a jak je klamně vede do záhuby. Setkání s Ježíšem změnilo jeho život natolik, že všechno, co předtím považoval za přednost, pro Krista odepsal

⁹ Viz Sk 16,28.

¹⁰ Viz Sk 16,31.

¹¹ Viz Sk 28,30; Ř 16,5,23; 1K 16,19; Ko 4,15; Fp 1,1–3.

jako ztrátu.¹² Zůstala mu snad jen ta horlivost, a díky Bohu za ni.

Evropa, plná náboženských pomníků a symbolů, je znovu na rozcestí. Také dnes budují náboženství mezi lidmi zdi rozdělení a předsudků. Ježíš potřebuje na našem kontinentu i v naší zemi radikální misionáře oddané jemu stejně jako Pavel. Spíše než nové modlitebny potřebuje ty, kteří podobně jako Pavel bolestně vystřízlivěli z církevního „pohodlí“ a jsou ochotni jít mezi lidi.

Pokud jste přijetím Ježíše prožili v životě zásadní změnu a pokud vám nedělá problém se o tom podělit s těmi, ke kterým máte blízko, naplňujete jeho odkaz: *Posílám tě k lidem všeho druhu, bez ohledu na jejich vyznání, postavení, vzdělání či rasu, abys jim pomohl vyjasnit, jak to se mnou je,*

aby se mohli zbavit tmy, škodlivých vlivů, očistit se a žít způsobem života hodným lidí, kteří mají živé spojení s Bohem. Jen tak můžeme prožívat jeho přítomnost a s ní i zdroj neomezené síly a moci.¹³

Pokud vám snad přijde bláznivé a nemožné v dnešní době oslovovat lidi dobrou zprávou o milujícím Bohu, který je živý a chce sídlit v jejich srdci, pak si vzpomeňte na příběh Pavla i na výmluvné rčení: „Kdo chce, hledá způsoby, kdo nechce, hledá důvody.“

PETR ČINČALA

Další podobné články a komentáře k nim lze najít na webu: <http://petrcin.a7d.cz>

¹² Viz Fp 3,7–10.

¹³ Viz Mt 28,18–20; Sk 13,47.

KONGRES ON AIR 2012

Temnota zahaluje celou oblohu, už ani nevidím promrzlé členy své skupinky. Ještě pár kroků. Klap, klap, klap, znějí podrážky našich bot o asfalt. „Pozor! Tamhle něco svítí!“ vytrhne nás z naší únavy. Uuuf. Všichni jsme bezpečně schovaní. „Ticho! Pozor!“ zní z houští. Vzpomínám na „den bez hranic“, jak byl zalitý sluncem a smíchem.

Všichni zhyponotizovaně sledujeme odrazy světla na cestě. „To auto na nás bliká!“

Víte, my v té houštině strávili asi patnáct minut, než nám došlo, že to není auto, ale světla na železničním přejezdu. Byli jsme opravdu unavení, nechtělo se nám jít dál, ale bylo nám spolu dobře.

Tak bych asi řekla, že jsem prožívala celý kongres. Bylo to na doraz, ale dalo mi to jedinečnou příležitost poznat mé přátele a naučit se mnohem víc si jich vážit. Nechtěla bych ty krásné dny prožít s jinými lidmi, s jiným přípravným týmem nebo s jiným Bohem.

Hry bez hranic, noční záchranná akce, Helena Kelerová, to všechno byly propracované a krásné aktivity, ale většinu zapomeneme. To, co zůstane navždy, jsou sluncem prozářené úsměvy druhých, prožité v Boží přítomnosti.

DARJA KUBIŠTOVÁ

Fotografie z kongresu On AIR 2012 najdete na předposlední barevné straně tohoto Adventu.